

Sygn. akt I Ns 168/18

POSTANOWIENIE

Dnia 15 października 2018 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim I Wydział Cywilny w osobie:

Sędziego SO Beaty Grochulskiej

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Wioletta Kolanek

po rozpoznaniu w dniu 15 października 2018 roku w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie

sprawy z wniosku **K. K.**

z udziałem **Z. S.**

o wydanie orzeczenia w trybie art.111 § 1 kodeksu wyborczego

postanawia:

- 1) zakazać **Z. S.** rozpowszechniania nieprawdziwej informacji, iż Gmina **S.** na remont drogi **K.-C.** wydatkowała jedynie kwotę 700.000,00 złotych ;
- 2) nakazać sprostowanie nieprawdziwej informacji o wysokości środków przeznaczonych na remont drogi **K.-C.** poprzez złożenie oświadczenia w formie ogłoszenia na stronie internetowej oraz F. Komitetu Wyborczego Wyborców **G. K.** następującej treści :„ **Z. S. kandydat Komitetu Wyborczego Wyborców G. K. na radnego do Rady Gminy S. oświadcza, że na remont drogi K.-C. Gmina S. wydatkowała kwotę 1.400.000,00 zł.**”;
- 3) oddalić wnioski w pozostałym zakresie ;
- 4) ustalić, iż każdy z uczestników ponosi koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie.

UZASADNIENIE

Wnioskodawca **K. K.** we wniosku złożonym w dniu 12 października 2018 roku w trybie art. 111 § 1 kodeksu wyborczego domagał się:

- 1) zakazania **Z. S.** rozpowszechniania ulotki wyborczej zawierającej nieprawdziwe informacje, o treści, iż Gmina **S.** na remont drogi **K.-C.** wydatkowała jedynie kwotę 700.000,00 zł.
- 2) nakazania sprostowania informacji o wysokości środków przeznaczonych przez Gminę **S.** na remont drogi **K.-C.** poprzez podanie na stronie internetowej oraz F. Komitetu Wyborczego Wyborców **G. K.**, iż Gmina **S.** wydatkowała na przedmiotowy remont kwotę 1.400.000,00 zł.
- 3) nakazanie **Z. S.** przeproszenia wnioskodawcy poprzez podanie na stronie internetowej oraz F. Komitetu Wyborczego Wyborców **G. K.** informacji o treści: „Przepraszam **K. K.** za rozpowszechnianie nieprawdziwych informacji, iż Gmina **S.** na remont drogi **K. - C.** wydatkowała jedynie kwotę 700.000,00 zł.”
- 4) nakazanie **Z. S.** wpłacenie kwoty 200,00 zł na rzecz Stowarzyszenia Pomocy Osobom Niepełnosprawnym (...) z/ s w **S.**.

(k.3-4)

Uczestnik postępowania Z. S. w odpowiedzi na wniosek z dnia 13 października 2018 roku wniósł o oddalenie wniosku.

Podnieść należy, iż w opracowanej ulotce nie zamierzał dyskredytować żadnej osoby, a jego zamiarem była tylko i wyłącznie promocja jego osoby jako kandydata do Rady Gminy S. .

W swojej ulotce wyborczej podał, iż Gmina S. wyłożyła z własnego budżetu w latach 2016 - 2017 kwotę około 700 tys. złotych. Wnioskodawca podał, iż w latach 2016 - 2017 dotacja z Gminy S. wyniosła 900 tys. złotych. Sformułowanie „około” nie jest zaprzeczeniem kwoty wymienionej przez K. K., ponieważ sformułowanie „około” nie jest co do zasady sformułowaniem precyzyjnym, a uznanie czy wskazywana wartość jest zbliżona do podanej czy nie, może być jedynie subiektywne.

Uczestnik postępowania wskazał, iż podmiotem który wyłożył środki finansowe na remont drogi K. - C. jest Gmina S., nie wskazywał w ulotce wyborczej, że środki finansowe na remont drogi K. - C. wyłożył kandydat na wójta Gminy S. K. K.. Zgodnie z Ustawą z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, Gmina S. stanowi wspólnotę samorządową oraz odpowiednie terytorium. Gmina posiada osobowość prawną. Kandydat na wójta Gminy S. jest bezspornie członkiem wspólnoty samorządowej, ale jest osobą fizyczną, która zgodnie z przytoczoną wyżej ustawą nie jest tożsama z osobą prawną, którą jest gmina. Uczestnik postępowania stwierdził, że Gmina S. wyłożyła środki na remont drogi K. - C., więc mógł w jego ocenie jedynie naruszyć dobro osoby prawnej w przypadku podania nieprawdy.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca K. K. oraz uczestnik Z. S. kandydują w wyborach samorządowych .

Wnioskodawca K. K. jest kandydatem Komitetu Wyborczego Wyborców K. K. na Wójta Gminy S. w wyborach zaplanowanych na dzień 21 października 2018 r. i obecnym Wójtem Gminy S..

Uczestnik Z. S. jest kandydatem Komitetu Wyborczego Wyborców G. K. na radnego do Rady Gminy S. w wyborach samorządowych zaplanowanych na dzień 21 października 2018 r.

Uczestnik w swojej - ulotce wyborczej zamieścił informację, iż Gmina S. na remont drogi K. - C. wydatkowała jedynie kwotę 700.000,00 złotych .

(**dowód:** wydruk-kopia ulotki kandydata Z. S. **k. 5, 6,**)

Z umów załączonych do wniosku w niniejszej sprawie, a zawartych 29 marca 2017 roku oraz w dniu 22 czerwca 2015 roku między Gminą S., a Powiatem (...) wynika, iż Gmina S. wydatkowała łącznie w formie dotacji celowej na przebudowę w/w drogi kwotę 1.400.000,00 zł. (paragrafy pierwsze obu umów) .

W ramach inwestycji „Remont drogi K. - C.” w roku 2012 wykonano dokumentację za kwotę 109.300,00 zł z budżetu Powiatu (...).

W 2015 r. wykonano modernizację pierwszego etapu drogi o długości (...) według poniższego podziału kosztów:

- 1) środki z budżetu Powiatu (...) 1.250.000 zł
- 2) dotacja z Gminy K. 677.417 zł
- 3) dotacja z Gminy S. 500.000 zł na łączną kwotę 2.427.417 zł

W latach 2016 -2017 wyremontowano odcinek o długości 4350 metrów, według poniższego podziału kosztów:

- 1) środki z budżetu Powiatu (...) 1.770.166 złotych
- 2) dotacja z Gminy K. 1.550.000 zł

3) dotacja z gminy S. 900.000 złotych na łączną kwotę 4.220.166 złotych

(dowód: umowa **k.10-12**)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych dowodów oraz okoliczności niespornych i przyznanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Stosownie do art. 111 § 1 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy (Dz.U. Nr 21, poz. 112), jeżeli rozpowszechniane, w tym również w prasie w rozumieniu ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. Prawo prasowe (Dz.U. Nr 5, poz. 24), materiały wyborcze, w szczególności plakaty, ulotki i hasła, a także wypowiedzi lub inne formy prowadzonej agitacji wyborczej, zawierają informacje nieprawdziwe, kandydat lub pełnomocnik wyborczy zainteresowanego komitetu wyborczego ma prawo wnieść do sądu okręgowego wnioski o wydanie orzeczenia: zakazu rozpowszechniania takich informacji; przypadku materiałów wyborczych zawierających takie informacje; nakazania sprostowania takich informacji; nakazania publikacji odpowiedzi na stwierdzenia naruszające dobra osobiste; nakazania przeproszenia osoby, której dobra osobiste zostały naruszone; nakazania uczestnikowi postępowania wpłacenia kwoty do 100.000 złotych na rzecz organizacji pożytku publicznego.

Postępowanie sądowe związane z ochroną prawidłowości danych i informacji pojawiających się w toku kampanii wyborczych zostało w istotny sposób przyspieszone. Podstawową funkcją takiej regulacji jest zarówno zapewnienie rzetelności samej kampanii, jak i uniknięcie sytuacji, w której przywoływane argumenty adwersarzy politycznych zawierają nieprawdziwe informacje.

Podstawowym celem postępowania w trybie wyborczym jest zapewnienie prawidłowości prowadzonej kampanii wyborczej. Celem tym nie jest ogólna ochrona dóbr osobistych uczestników kampanii wyborczych, ale ochrona przed podawaniem na ich temat informacji nieprawdziwych. Ochrona dóbr osobistych zawężona jest do takich zachowań, które te dobra naruszają jedynie przez podanie informacji nieprawdziwych o faktach dotyczących uczestnika kampanii wyborczej.

W ocenie Sądu roszczenie wnioskodawcy podlega rozpoznaniu w trybie określonym w przywołanym art. 111 Kodeksu wyborczego. Powyższy przepis niewątpliwie dotyczy agitacji wyborczej. Stosownie do art. 105 § 1 kodeksu wyborczego agitacją wyborczą jest publiczne nakłanianie lub zachęcanie do głosowania w określony sposób, w tym w szczególności do głosowania na kandydata określonego komitetu wyborczego.

Nakłanianie to oddziaływanie na decyzje drugiej osoby, które może mieć postać słownych wypowiedzi, ulotek, plakatów, ogłoszeń lub artykułów w prasie, wystąpień w środkach masowego przekazu, wystąpień przed zgromadzonymi na wiecu lub manifestacji, w miejscach publicznych (np. na targowiskach, w centrach handlowych itp.), może również odbywać się za pośrednictwem stron internetowych. Publiczny charakter nakłaniania należy rozumieć zgodnie z utrwalonym orzecznictwem SN, według którego "znamie publiczności (...) zachodzi wtedy, gdy rzecz dzieje się w miejscu ogólnie dostępnym dla nieokreślonych indywidualnie osób w warunkach możliwości bezpośredniego powzięcia wiadomości przez te osoby" (wyr. SN z 18.2.1947 r., K 2251/46, PiP 1948, Nr 2, s. 149).

W świetle tej regulacji agitacją wyborczą będzie również nakłanianie i zachęcanie wyborców do wstrzymania się od oddawania głosu na jakiegoś kandydata.

Warto zauważyć, że w świetle aktualnego nadal stanowiska Trybunału Konstytucyjnego dotyczącego szczególnego postępowania wyborczego, sformułowanego na tle poprzedniej regulacji, (podobnej do występującej w art. 111 Kodeksu wyborczego) wskazano, że "W myśl art. 2 Konstytucji, Rzeczpospolita Polska jest państwem demokratycznym. Do cech konstytutywnych państwa demokratycznego należą wolne i uczciwe wybory przeprowadzane w rozsądnych odstępach czasu. Jednym z najważniejszych elementów wolnych wyborów jest wolna debata publiczna prowadzona podczas kampanii wyborczej przez wszystkich zainteresowanych obywateli. Z art. 2 Konstytucji RP wynika m.in. obowiązek ustawodawcy ustanowienia regulacji, które zapewniają uczciwą

kampanię wyborczą, umożliwiającą obywatelom dostęp do zgodnych z prawdą informacji o sprawach publicznych i o kandydatach. Kampania wyborcza powinna prowadzić do swobodnego uformowania się woli wyborców i podjęcia decyzji wyrażanej w akcie głosowania. (...) Szczególne postępowania wprowadzone w prawodawstwie wyborczym, przedstawione wyżej, znajdują podstawę w zasadzie państwa demokratycznego, a także w innych wartościach konstytucyjnych.

Również orzecznictwo Europejskiego Trybunału Praw Człowieka wskazuje, że szczególnie istotne jest, aby w okresie poprzedzającym wybory, informacji i opinie wszelkiego rodzaju mogły być swobodnie rozpowszechniane. "Wolne wybory oraz wolność wypowiedzi, w szczególności wolność prowadzenia debaty politycznej, tworzą łącznie fundament każdego systemu demokratycznego (zob. M.-M. i C. v. Belgia, wyrok z 2.3.1987 r., Seria (...), Nr 113, p. 22, § 47). Te dwa prawa są ze sobą ściśle powiązane, a współistniejąc przyczyniają się do wzajemnego wzmocnienia. Z tych względów szczególnie istotne jest, by w okresie poprzedzającym wybory informacje i opinie wszelkiego rodzaju mogły być swobodnie rozpowszechniane (zob. B. v. Wielka Brytania, wyrok z 19.2.1998 r., Raporty 1998-I, § 42). Zasady te znajdują zastosowanie zarówno w przypadku wyborów lokalnych, jak i krajowych". Opinie i informacje rozpowszechniane w trakcie kampanii wyborczej powinny być traktowane jako część debaty na tematy leżące w zainteresowaniu społecznym, chyba że istnieje powód, aby postępować odmiennie, przy czym ograniczenia wolności w tej sferze powinny być interpretowane zawężająco. Trybunał przypomniał także, że władza w społeczeństwie demokratycznym podlega stałemu nadzorowi ze strony obywateli i każdy powinien mieć możliwość zwrócenia uwagi opinii publicznej na sytuacje, które uważa za bezprawne, pod warunkiem że działa w dobrej wierze. Opinie i informacje mające związek z wyborami, zarówno lokalnymi, jak i krajowymi, które są rozpowszechniane w trakcie kampanii wyborczej, powinny być traktowane jako stanowiące część debaty na tematy leżące w zakresie zainteresowania społecznego, chyba że istnieje przeciwdowód. Trybunał powtórzył, że w kwestiach leżących w polu zainteresowania publicznego ograniczenia wolności wypowiedzi powinny być interpretowane zawężająco (zob. wyr. z 9.1.2007 r., skarga Nr (...), Kwiecień v. Polska, L.). W przedmiotowej sprawie w świetle powyższych rozważań Sąd uznał, iż mamy do czynienia bezspornie ze sprawą rozpoznawaną w trybie ustawy Kodeks Wyborczy, biorąc pod uwagę jej przedmiot – materiał wyborczy komitetu wyborczego oraz podmioty (kandydatów i urzędujących wójta oraz radnych).

Artykuł 111 § 1 Kodeksu wyborczego używa pojęcia informacji, nie określając jego treści. Ustalenie jej jest zaś ważne z dwóch powodów: braku jednej powszechnie aprobowanej definicji informacji, a także zapewnianej przez dotychczasowe ordynacje wyborcze ochrony przed rozpowszechnianiem nieprawdziwych faktów, a nie informacji. Zmiana terminologii dokonana przez ustawodawcę musiała być więc celowa. Chodziło o ukrócenie dyskusji w orzecznictwie na temat tego, czym różni się nieprawdziwy fakt, przed którego rozpowszechnianiem przyznana była ochrona od nieprawdziwej opinii, komentarza czy oceny, w przypadku których już ochrona w tzw. trybie przedwyborczym nie przysługiwała. Dla wielu definicji informacji wspólne jest to, że akcentują one dwa elementy. Po pierwsze informacje zawierają dane istotne w procesie komunikacji interpersonalnej, a po drugie ich celem jest wywołanie u odbiorcy określonych reakcji, powstanie określonych ocen itp. Znacznie węższy od tego ujęcia informacji zakres pojęciowy ma fakt – czyli "określony stan rzeczy, zdarzenie, to co zaszło lub zachodzi w rzeczywistości" (tak definiuje się fakt w orzecznictwie sądowym, zob. np. post. SA w B. z 10.11.2006 r., I ACz 872/06, OSA 2006, Nr 4, poz. 26). Na marginesie należy dodać, że sądy na podstawie dotychczas obowiązujących regulacji, odmiennych niż w KWyb, często odmawiały rozpatrywania spraw w tzw. trybie wyborczym i, oddalając wnioski, stwierdzały, że wypowiedzi o charakterze ocennym nie podlegają weryfikacji w kategorii prawdy i fałszu. Tytułem przykładu można wskazać stanowisko SA w K. odnoszące ochronę kandydata w prawie wyborczym "tylko i wyłącznie do nieprawdziwych informacji zawartych w materiałach wyborczych". Uznał on, że ***ochrona ta nie dotyczy "komentarzy i oceny przymiotów kandydata. Jeżeli takie komentarze i ocena naruszają dobra osobiste kandydata, to może on dochodzić ochrony na zasadach ogólnych"*** (zob. post. SA w K. z 7.11.2002 r., I ACz 1956/02, OSA 2003, Nr 10, poz. 47, cyt. za wyr. ETPCz w sprawie Kwiecień v. Polska powołanym wyżej). Ten kierunek orzecznictwa utrzymał się obecnie po wejściu w życie KWyb, czego egzemplifikacją jest następująca wypowiedź jednego z sądów: "Hipoteza art. 111 § 1 Kodeksu wyborczego nie obejmuje ocen, nawet niesprawiedliwych" (post. SO w Krakowie z 20.10.2014 r., IX GNs 1/14, L.). W tym kontekście należy zwrócić uwagę na stanowisko ETPCz, który w swojej praktyce dokonał rozróżnienia pomiędzy twierdzeniami dotyczącymi faktów a sądami o charakterze ocennym.

Podczas gdy istnienie faktów może zostać dowiedzione, prawdziwość ocen nie podlega udowodnieniu. W przypadku gdy stwierdzenie jest oceną wyrażaną przez daną osobę, współmierność ingerencji może zależeć od tego, czy istnieją wystarczające podstawy faktyczne dla takiego twierdzenia, ponieważ nawet twierdzenie ocenne bez istnienia dla niego wystarczających podstaw faktycznych może być przesadne (zob. wyr. z 24.2.1997 r., skarga Nr (...), D. H. i G. v. Belgia, Raporty 1997-I, s. 236 oraz F. v. Słowacja, skarga Nr (...), (...) 2001-VIII). "W szczególności najważniejszy jest jeden czynnik odróżniający wypowiedź prawdziwą od sądu ocennego. Istnienie faktów można wykazać, podczas gdy prawdziwość ocen nie nadaje się do udowodnienia. Wymóg udowodnienia zgodności ich z prawdą nie da się zrealizować i narusza swobodę opinii będącą fundamentalnym elementem prawa zagwarantowanego w art. 10 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności. Jednak, nawet jeśli wypowiedź jest sądem ocennym, można rozważać, czy doszło do naruszenia, jeśli istnieją fakty pozwalające na kwestionowanie sądów ocennych, a sąd ocenny może przekraczać dopuszczalne granice, jeśli brak jest podstaw faktycznych na ich poparcie" (wyr. z 19.5.2005 r. T. v. Turcja, skarga Nr (...), (...) 2001-II). W uzasadnieniu innego z wyroków ETPCz stwierdził, że wypowiedź o charakterze ocenym nie powinna być oparta na wąskiej definicji tego, co może być uznawane za dopuszczalną krytykę, wyłączając z jej zakresu wypowiedzi pogardliwe lub wyrażające brak szacunku (wyr. z 24.2.2009 r., D. v. Polska, skarga (...), (...) – dostęp 4.8.2018 r.). (Patrz Kodeks Wyborczy Komentarz do art. 111 – Legalis)

Przepis art. 111 Kodeksu ma bowiem na celu ochronę opinii publicznej przed rozpowszechnianiem informacji nieprawdziwych, a więc ma na względzie przede wszystkim dobro publiczne. Właśnie na podstawie faktów bowiem, a nie wyrażanych ocen, wyborcy powinni wyrabiać sobie własne zdanie, które zaowocuje określoną decyzją w akcie głosowania" (M. G., Kampania wyborcza. Zagadnienia wybrane, P. W.. 2012, Nr 5) (zob. kom. do art. 113). Koresponduje z tym następujące stanowisko spotykane w orzecznictwie sądowym uznające, że art. 111 Kodeksu wyborczego "(...) ustanawia ochronę prawną w okresie kampanii wyborczej dla kandydata i pełnomocnika wyborczego zainteresowanego komitetu wyborczego **przed nieprawdziwymi informacjami zawartymi w materiałach wyborczych**. Celem tego przepisu ustawy jest jednak nie tylko ochrona uczestników kampanii wyborczej (kandydatów i komitetów wyborczych), lecz również – a może przede wszystkim – ocena prawidłowości przebiegu kampanii wyborczej, rywalizacji politycznej, zasad uczciwej konkurencji wyborczej, która ma przez to zapobiegać zniekształcaniu ocen wyborców i w tym znaczeniu ma charakter ochrony dobra publicznego (tak F. Rymarz, Komentarz do art. 111 Kodeksu wyborczego, System Informacji Prawnej LEX). Również w orzecznictwie zwraca się uwagę na okoliczność, że ratio legis komentowanego przepisu ustawy polega na dążeniu do zapobieżenia wypaczeniu wyniku wyborów przez rozpowszechnianie informacji nieprawdziwych (por. post. SA w R. z 7.9.2013 r., I ACz 775/13, L.).

Mając zatem na względzie, że podstawowym celem tej szczególnej regulacji jest zapewnienie prawidłowości prowadzonej kampanii należało rozważyć inkryminowany artykuł przez pryzmat powołanych wyżej kwestii. Ochrona prawna w trybie wyborczym przysługuje bowiem przed wypowiedziami odnoszącymi się do programu wyborczego, bądź do osoby kandydata, mogącymi zdyskwalifikować go w oczach wyborców i temu służące.

Szczególne środki ochrony przewidziane w prawie wyborczym mogą być zastosowane jednak tylko do wypowiedzi, które zawierają informację, a zatem podlegają weryfikacji w kategorii prawdy i fałszu. Wypowiedzi będące opiniami, przypuszczeniami i ocenami, a więc mające charakter wartościujący nie podlegają takiej weryfikacji. W konsekwencji ochrona nie dotyczy komentarzy i oceny przymiotów kandydata. Jeżeli takie komentarze i ocena naruszają dobra osobiste kandydata, to może on dochodzić ochrony na zasadach ogólnych (por. postanowienie SA w Katowicach z 7.11.2002 r., I ACz 1956/02, OSA 2003, Nr 10, poz. 47).

W sprawie rozpoznawanej w tzw. trybie wyborczym Sąd bada wyłącznie kwestię prawdziwości informacji i danych związanych z kampanią wyborczą. Artykuł 111 kodeksu wyborczego przyznaje zainteresowanemu jedynie roszczenie o sprostowanie informacji nieprawdziwych, zatem opisowych, dających się w dacie orzekania (art. 316 § 1 k.p.c. stosowany w postępowaniu nieprocesowym w związku z art. 13 § 1 k.p.c.) zweryfikować według kryterium prawda-fałsz. Zakres postępowania jest znacznie węższy niż w przypadku spraw o naruszenie dóbr osobistych, nie uwzględnia

się bowiem całokształtu zagadnień związanych z naruszeniem dobra osobistego przez podanie informacji prawdziwej ze względu na kontekst, rodzaj użytych sformułowań oraz sfery życia człowieka, której dotyczy wypowiedź.

Oceniając kwestionowane wypowiedzi uczestnika postępowania, stwierdzić należy, iż dotyczą osoby kandydującej w wyborach na Wójta Gminy S., zostały rozpowszechnione w czasie trwającej kampanii wyborczej, nawiązują do zgłoszenia przez wnioskodawcę swojej kandydatury w wyborach, a zatem mają charakter agitacji wyborczej.

Gmina S. na remont drogi K.-C. wydała w sumie 1.400.000 zł, a nie jak nieprawdziwie wskazuje Z. S. 700.000,00 . Co za tym idzie wypowiedź uczestnika jest nieprawdziwa w rozumieniu art. 111 ustawy kodeks wyborczy.

W toku niniejszego postępowania niesporną okolicznością był fakt, iż uczestnik postępowania w swojej - ulotce wyborczej zamieścił informację, iż Gmina S. na remont drogi K. - C. wydatkowała jedynie kwotę około 700.000,00 złotych gdy tymczasem **Gmina S. na remont drogi K.-C. wydała w sumie 1.400.000 złotych .**

W celu zapewnienia warunków do swobodnego uformowania się woli wyborców i podjęcia decyzji wyrażanej w akcie głosowania, jak również usunięcia skutków naruszenia inkryminowaną wypowiedzią dobrego imienia wnioskodawcy należało zgodnie z żądaniami wniosku:

1) zakazać Z. S. rozpowszechniania nieprawdziwej informacji, iż Gmina S. na remont drogi K.-C. wydatkowała jedynie kwotę 700.000,00 zł.;

2) nakazać sprostowanie nieprawdziwej informacji o wysokości środków przeznaczonych na remont drogi K.-C. poprzez złożenie oświadczenia w formie ogłoszenia na stronie internetowej oraz F. Komitetu Wyborczego Wyborców G. K. następującej treści : „Z. S. kandydat Komitetu Wyborczego Wyborców G. K. na radnego do Rady Gminy S. oświadcza , że na remont drogi K.-C. Gmina S. wydatkowała kwotę 1.400.000,00 zł. “;

W pozostałym zakresie Sąd wnioszek oddalił, uznając, iż zgłoszone żądania są nieadekwatne do stwierdzonych naruszeń .

W świetle powyższych rozważań Sąd nie podziela stanowiska uczestnika zawartego w odpowiedzi na wniosek dotyczące zakresu – marginesu błędu wielkości podawanych informacji w szczególności w przypadku tak konkretnych danych podlegających weryfikacji i różniących się prawie dwukrotnie od sum faktycznie wydatkowanych .

Nie mogą też odnieść skutku prawnego rozważania uczestnika postępowania dotyczące naruszenia dobra osobistego Gminy, na które ewentualnie powoływał się uczestnik postępowania gdyż kwestie te, jak wyżej wskazano mogą być przedmiotem wyłącznie postępowania o naruszenie dóbr osobistych. Zaś wnioskodawca aktualnie urzędujący Wójt jest bezspornie organem Gminy odpowiedzialnym za jej reprezentację i wykonanie budżetu, którego nieprawdziwe informacje dotyczące tegoż budżetu dotyczą bezpośrednio .

Mając powyższe na uwadze Sąd postanowił jak w sentencji .

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 520 §1 k.p.c.